

NUR ALTINYILDIZ ARTUN - ALİ ARTUN
Dada Kılavuz

NUR ALTINYILDIZ ARTUN Bahçeşehir ve Kadir Has üniversitelerinde öğretim üyesi; *e-skop* internet dergisinin editörü. Mimarlık ve restorasyon eğitiminin ardından, İstanbul'un koruma tarihi konusundaki doktorasını ITÜ'de tamamladı. Mimarlık mirasının anlamlandırılması; kent ve iktidar ilişkileri; mekân ve toplumsal bellek konuları üzerinde çalışıyor. *Mimarlık, International Journal of Art & Design Education, Muqarnas'a* makaleleri yayımlandı. *Arzu Mimarlığı: Mimarlığı Düşünmek ve Düşlemek* başlıklı kitabın eş editörlüğünü, *Surrealizm/Mimarlık: Mekân Sanatı* kitabının editörlüğünü yaptı.

ALİ ARTUN 1972'de Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Mimarlar Odası'nda bilim ve teknoloji konuları ile mimar ve mühendislerin toplumsal konumları üzerine araştırmalar yürütüttü, çeşitli makalelerin yanı sıra *Fordizmin ve Mühendisin Dönüşümü* adlı kitabı yazdı. 1980'den sonra Ankara Çağdaş Sahne Kültür Merkezi'ni yönetti ve burada *500 Yıllık Bilmecme* programı çerçevesinde sanat tarihi, edebiyat ve müzikle ilgili etkinlikler düzenledi. 1984'te Galeri Nev'in kuruluşuna katıldı. Bu tarihten başlayarak galerinin Ankara'daki sergilerini düzenledi ve aralarında *Resme Bakan Yazılar, Arslan-Defterler ve Tiraje-Zamanların Hafızası*'nın da bulunduğu yüzü aşkın Galeri Nev yayımının editörlüğünü yaptı. Galeri sergilerinden başka Ankara'da *Cobra ve 1950-2000*, Kopenhag'da *Ben Bir Başka*, İstanbul'da *Mübîn Orhon-Sainsbury Koleksiyonu* sergilerini hazırladı. Sanart'ın kuruluşunda ve yönetiminde görev aldı. Marmara ve Yıldız üniversiteleri güzel sanatlar fakülteleri ile İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde sanat tarihi dersleri verdi. 2000 yılından bu yana, kültürrel eleştiri alanında eserlerin derlendiği "Sanathayat" dizisini yönetiyor. Ayrıca, kurucusu olduğu *e-skop* internet dergisinin editörlüğünü sürdürüyor. Son yayımlanan kitapları: *Modernliğin Sınırında Sanat-Elestiri, Özerklik, Siyaset* (2006), *Müze ve Modernlik* (2006), *Çağdaş Sanatın Örgütlenmesi* (2011), *Sanatın İktidarı: 1917 Devrimi, Avangard Sanat ve Müzecilik* (2015); *Mümkürün Olmayan Müze: Müzeler Ne Gösteriyor?* (2017).

sanat**hayat**
Dizi EDİTÖRÜ Ali Artun

Hayat, simültane bir gürültüler, renkler ve tinsel ritimler karmaşasımış gibi görünüyor. Dada bunu olduğu gibi, pervasız tavrinin sansasyonel çığlıklarıyla ve ateşiyle,
sanatına taşıyor.

Richard HUELSENBECK

Dada **sanat**ında istisnásız her zaman gerçek **hayat** belirir.
DAIMONIDES

Dada **sanat** tutkunlarını renklerini belli etmeye zorladı; öfkeli haykırışlar ve alaycı kahkahalarla **hayata** geçirilen Dada, sınıflar arasında bir yerlerde havada asılı duran ve kolektif **hayata** dair sorumluluk üstlenmeyen, dar görüşlü, kibirli ve değeri abartılmış bir ortamdan kaçış demekti.

George GROSZ ve Wieland HERZFELDE

Sanatın kehanetine inanıldığı bir zamanda, zihnin dolambaçlı yollarına sapmadan, **sanat**ın içinde **hayatın** yakalanabileceğine inanıyorduk.

Emmy HENNINGS

NUR ALTINYILDIZ ARTUN - ALİ ARTUN

Dada Kılavuz

1913-1923

MÜNİH, ZÜRIH, BERLİN, PARİS

ÇEVİRENLER

Nur Altınyıldız Artun - Ali Artun - İlk Ergüden
Elçin Gen - Can Gündüz - Ufuk Kılıç - Kemal Lichtenest
Kaya Özsezgin - Mustafa Tüzel

İletişim Yayıncılıarı 2589 • sanathayat dizisi 42

ISBN-13: 978-975-05-2352-6

© 2018 İletişim Yayıncılık A.Ş.

1. BASKI 2018, İstanbul

•

Dizi EDITÖRÜ Ali Artun

KAPAK TASARIMI Özlem Özkal - Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Asude Ekinci

DİZİN Elçin Gen

BASKI Sena Ofset · SERTİFIKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellite · SERTİFIKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldirimi Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayıncılıarı

SERTİFIKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

İÇİNDEKİLER

ALİ ARTUN

SUNUŞ / Dada'nın Hakikati	19
• Dada Felsefesi, Romantizm ve Nietzsche	22
• Dada'nın Siyaseti ve Alman Devrimi	25
• Sanat Eylemi	27
• 'Düzene Dönüş' ve Makine Estetiği	29
• Dada Tarihleri: Sapmalar	32
• Tristan Tzara Meselesi	33
• <i>Dada Kılavuz</i>	36

Münih/Berlin/Zürih

Kabare Voltaire	43
• Dada'nın Uyanışı ve Münih	43
• Hugo Ball, Emmy Hennings ve Kabare Voltaire	48
• Kabare Voltaire Ekibi	51
• Açılmış Gösterisi	52
• Kabare Voltaire Suareleri	54
• Sözcüksüz Şairler	56
Zamanın Dışına Kaçış: Bir Dada Günlüğü, 1927 HUGO BALL	59

Zürih Kroniği, 1920	
TRISTAN TZARA	66
Dadaland, 1948	
HANS ARP	66
Bir Dada Davulcusunun Anıları, 1951	
RICHARD HUELSENBECK	67
En Avant Dada: Bir Dadaizm Tarihi, 1920	
RICHARD HUELSENBECK	68
Cabaret Voltaire – Antoloji	
• İçindekiler	75
• ‘Dada’ Adı	76
Zamanın Dışına Kaçış: Bir Dada Günlüğü, 1927	
HUGO BALL	79
Zürih Kroniği, 1920	
TRISTAN TZARA	80
Dada Suareleri	
• Kabare Voltaire Kapanıyor	83
• Öteki Suareler	84
Morfin, 1916	
EMMY HENNINGS	84
Zürih Kroniği, 1920	
TRISTAN TZARA	86
Bay Antipirin'in Manifestosu, 14 Temmuz 1916	
TRISTAN TZARA	87
Dada'nın Parlak Yıldızı Emmy Hennings	
• Emmy Hennings: Şair ve Şarkıcı	91
• Kabare Voltaire'in Yıldızı	92
• Tiyatro	96
• Kuklalar	99
• Bir Roman: <i>Kodes</i>	100
Kabareden Sonra, 1913	
EMMY HENNINGS	101
Dansçı, ?	
EMMY HENNINGS	102
Kodes, 1914?	
EMMY HENNINGS	102

Hugo Ball: Dada'nın Açılış Manifestosu	105
Açılış Manifestosu, 14 Temmuz 1916	
HUGO BALL	107
Hugo Ball'ın Günlüğü: Zamanın Dışına Kaçış	111
• Ball'dan Sonra Dada	112
• Günlük	112
Zamanın Dışına Kaçış: Bir Dada Günlüğü, 1927	
HUGO BALL	114
Dada ve Ütopya	129
• Hugo Ball, Ernst Bloch ve Walter Benjamin Buluşması	130
• Ball'ın Anarşizminin Kökenleri	131
• Bloch'un Ütopyası	133
• Zamanın Dışına Kaçış	134
Koleksiyon Dada	137
• İlk Kitap: <i>Bay Antipirin'in Birinci Göksel Macerası</i>	138
• Sonraki Kitaplar: <i>Fantastik Dualar; Schalaben, Schalomai, Schalamezomai...</i>	139
Zamanın Dışına Kaçış: Bir Dada Günlüğü; 1927	
HUGO BALL	141
Dada Bir Fars Değildi, 1949	
HANS ARP	142
Bir Dada Davulcusunun Anıları, 1951	
RICHARD HUELSENBECK	142
Fantastik Dualar, 1916	
RICHARD HUELSENBECK	143
Galeri Dada	147
• Açılış	147
• Sergi Programları	149
• Uzlaşmazlıklar ve Kapanış	150
Zamanın Dışına Kaçış: Bir Dada Günlüğü, 1927	
HUGO BALL	151
En Avant Dada: Bir Dadaizm Tarihi, 1920	
RICHARD HUELSENBECK	159
Sophie Taeuber ile Hans Arp'ın Soyutlamaları	165
• Kolaj	167

• Nakış.....	169
• Dans	170
• Kuklalar.....	173
Jean [Hans] Arp, 1944 RICHARD HUELSENBECK	175
Hugo Ball, Vasili Kandinski ve ‘Sanatçı Tiyatrosu’	179
• Kandinski'nin Etkileri.....	180
• Ortak Tiyatro Projesi.....	181
Kandinski, 7 Nisan 1917 HUGO BALL.....	183
Dada Dergisi	195
• İlk İki Sayı ve ‘Yeni Sanat’	197
• Üçüncü Sayı ve Tzara'nın Dada'yı Yayma Stratejisi	198
• Picabia ve Serner'in Katkıları	201
• <i>Dada Dergisi Paris'te</i>	203
Zürih Kroniği, 1920 TRISTAN TZARA.....	206
Dada'ya Karşı, Dadasız, Dada İçin, Mayıs 1919 HANS RICHTER.....	208
Yamyam Manifestosu, Mart 1920 FRANCIS PICABIA	211
Tristan Tzara'nın Dada Manifestoları	215
• ‘Dada Hareketi’	216
• Manifestonun Teatralleşmesi	217
Dada Manifestosu, 23 Temmuz 1918 TRISTAN TZARA	219
Dada Üzerine, 1919 R. L. [RAYMONDE LINOSSIER].....	231
Picabia-Tzara İttifakı ve Dada'da Kırılma	233
• Makine Desenleri, ‘Nesne-Portreleri’ ve 291	233
• 391 Dergisi	237
• Picabia'nın Nihilizmi	238
Dada Manifestosu, Mart 1920 FRANCIS PICABIA	240

Zürih'te Son Dergi: <i>Der Zeltweg</i>	243
Düşünceler, Kasım 1919	245
OTTO FLAKE	
Çılgınlık Dünyası, Kasım 1919	248
KURT SCHWITTERS	
Zürih'te Son Suare	249
• Walter Serner'in Kışkırtmaları	250
• Dada Dünya'ya Yayılıyor	252
Zürih Kroniği, 1920	
TRISTAN TZARA	253
Son Çözülme – Manifesto, 1919	
WALTER SERNER	255
Devrimci Sanatçılar Birliği	259
• Yeni Hayat ve Yaratıcı Dada	261
• Hans Richter, Devrimci Dadacılar ve Münih Devrimi	264
• Dada'nın Tarihleştirilmesi	269
Radyo Yayıtı: Ölü Burjuva ile Yeni Hayat Havarisinin Diyalogu, 1918	
MARCEL JANCO	272
Bir Sanatçılar Manifestosu / Radikal Sanatçılar Manifestosu, 1919	
ARP, EGELING, JANCO, RICHTER, GIACOMETTI, BAUMANN, HENNING, HELBIG ve MORACH	274
 Berlin	
Berlin Dada ve Alman Devrimi	281
• Berlin'deki Devrimci Hareketler	282
• Berlin Dada: Sanat ve Siyaset	285
• 'Aksiyon'	287
• Kulüp Dada	288
• İlk Berlin Manifestoları ve Suareler	290
Dadaist Manifesto, 1918	
RICHARD HUELSENBECK	292
En Avant Dada: Bir Dadaizm Tarihi, 1920	
RICHARD HUELSENBECK	295
Berlin'deki Dada Dergileri	301
• Neue Jugend	301

• <i>Die freie Strasse</i>	304
• <i>Jedermann sein eigner Fussball</i> ve <i>Die Pleite</i>	305
• <i>Der blutige Ernst</i> ve Diğerleri	308
Der Dada: Dada Kültür Yoksunlarına Karşı	311
• Reklam Parodileri ve Uydurma Vaatler	311
• 'Philister' Kavramı	314
• Huelsenbeck-Tzara Husumeti	315
Kültür Yoksunu Almanlar Rahatsız, Aralık 1919 RAOUL HAUSMANN	316
Dada'nın Sokak Eylemleri	321
• Dada'nın Berlin Manifestoları	322
• Dadacı Eylemler	324
Dadaizm Nedir ve Almanya'da Ne İstiyor? 1919 RAOUL HAUSMANN ve RICHARD HUELSENBECK	332
Dada ve Fotomontaj	337
• Fotomontajın İcadı ve Dönüşümü	341
• Raoul Hausmann	342
• Hannah Höch	343
• John Heartfield	346
Resmin Sentetik Sineması, 1918 RAOUL HAUSMANN	349
Bir Dada Kadını: Hannah Höch	353
• Fotomontajın Cazibesi	355
• Dada Mutfak Bıçağı	357
Ressam, yaklaşık 1920 HANNAH HÖCH	361
Kolaj Üzerine, 1971 HANNAH HÖCH	364
Dada'nın Makine-İnsanları	367
• Makine ve İnsan	368
• Melez Portreler	370
George Grosz	371
Raoul Hausmann	373

Hannah Höch.....	377
Yeni Resimlerim, 1921	
GEORGE GROSZ.....	379
Sanat Madrabazı	383
• Otto Dix'in Protestosu	384
• Sanat Eserinin Değeri.....	385
Sanat Madrabazı, 1920	
JOHN HEARTFIELD ve GEORGE GROSZ.....	386
Küresel Dada: <i>Dadaco</i>, <i>Dadaglobe</i> ve <i>Dada Almanası</i>	391
• Fiyaskoyla Biten Bir Yayın Macerası.....	392
• Sanat Eseri ve Röprodüksiyon	395
Dada Sanatı, 1918?	
ALEXANDER PARTENS [HANS ARP, TRISTAN TZARA, WALTER SERNER ya da DADAİST DİLİ İSTİSMAR ŞİRKETİ].....	398
Dada Almanası - Sunuş, 1920	
RICHARD HUELSENBECK	402
Dada Enternasyonalizmi	407
• Dada Dili	408
• Evsizlik, Aidiyetsizlik, Göçebelik	409
• Milliyetçiliğe Karşı Enternasyonalizm	410
• Hitler Nasyonalizmine Karşı Dada	412
Sanatta Nesnelliğe Dönüş, 1920	
RAOUL HAUSMANN	414
Birinci Enternasyonal Dada Fuarı	419
• Dada Hareketi ve Sanat Ticareti.....	420
• Sergi Kaosu.....	423
• Dada Bilançosu	427
Sunuş, Birinci Enternasyonal Dada Fuarı, 1920	
WIELAND HERZFELDE	429
Kolektif Dada Sanatı	433
Somut Sanat, 1944	
HANS ARP.....	440

Sanat Eleştirmeni	443
Dada Sergisi Üzerine Bir Sanat Eleştirmeninin Ne Söleyeceğİ Konusunda Dadazofun Düşüncesi, 1920 RAOUL HAUSMANN	445
Dada ve Ekspresyonizm	449
• Savaş Öncesinde Ekspresyonizm	450
• Devrim ve Ekspresyonizm	453
Ekspresyonizm Ne İstemişti? 1918 RICHARD HUELSENBECK	457
 Köln	
Dada Köln'de	463
• Ernst, Baargeld ve <i>Bulletin D</i>	464
• <i>Die Schammade</i>	467
Worringer, Profetor DaDaistikus, 1920 MAX ERNST	468
Sanatın Aurasına Karşı: Dada Erken İlkbahar Sergisi	471
• Her Ziyaretçi Bir Dadacı	471
• Sergi Rezaleti	472
En Son Moda, Dada Erken İlkbahar Sergisi'nin Eleştirisi, 1920 ANONİM	475
Max Ernst, Dada ve Süurrealizm	479
• Kolaj	481
• Dada Ruhu	482
• Köln-Paris Bağlantısı	485
Esinden Düzene, 1932 MAX ERNST	489
W 5 Manifestosu	493
W 5 (<i>Weststupidien</i>) Manifestosu, 1920 MAX ERNST ve JOHANNES T. BAARGELD	497
 Hannover/Düsseldorf/Weimar	
Kurt Schwitters: Merz Dada	501
• Merz	502
• Fragman Estetiği	504

Merz, 1920 KURT SCHWITTERS	505
Dada - Merz Şiiri.....	515
• Sanat ve Bayağılık.....	516
• Anna Blume	516
• <i>Ursonate</i>	517
Anna Çiçek'e, 1919 KURT SCHWITTERS	519
Arzu, 1922 KURT SCHWITTERS	521
Merz Mimarlığı: Erotik Katedral.....	523
• <i>Merzbau: Erotik İstirap Katedrali</i>	523
• Erotik Katedral'in Gizemi.....	527
• Merz Mimarlığının Alegorileri.....	528
• Mistisizm, Erotizm.....	529
Ben ve Hedeflerim, 1931 KURT SCHWITTERS	532
Schwitters Sütunu [<i>Merzbau</i>], 1964 HANS RICHTER.....	543
Dada – Merz Çatışması.....	547
• Dada'nın Schwitters'e İtirazı.....	548
• Özerklik ve Sanatın Devrimi.....	549
<i>Proletkunst [Proleter Sanat] Manifestosu, 1923</i> THEO VAN DOESBURG, KURT SCHWITTERS, HANS ARP ve DİĞERLERİ	550
<i>Schwitters Üzerine, 1969</i> RICHARD HUELSENBECK	553
Merz Dergisi: Dada, De Stijl, Konstrüktivizm İttifakı.....	557
• Merz-Dada-De Stijl.....	558
• Merz-Dada-Süprematizm/Konstrüktivizm	561
• <i>Merz Dergisi</i>	565
• Dada'dan Bauhaus'a	567
<i>Dadacılık, 1923</i> THEO VAN DOESBURG.....	570
<i>Hollanda'da Dadacılık, 1923</i> KURT SCHWITTERS	571

Elementarist Bir Sanata Çağrı , 1921 THEO VAN DOESBURG, LÁSZLÓ MOHOLY-NAGY, HANS ARP, RAOUL HAUSMANN ve İVAN PUNI	580
Mécano Dergisi: Dada-Konstrüktivizm Karşılığı ve Birliği	583
• Theo van Doesburg'un Çifte Kimliği	584
• Weimar Safhası ve Bauhaus Macerası	585
• Bir Dada Dergisi: <i>Mécano</i>	586
Dadacılığın Nitelikleri, 1923 I. K. BONSET [THEO VAN DOESBURG]	589
Konstrüktif Şiire Doğru, 1923 I. K. BONSET [THEO VAN DOESBURG]	590
G Dergisi: Dada, Konstrüktivizm ve Tasarımın Yükselişi	595
• Richter, Dada, Konstrüktivizm	596
• Elementer Tasarım	598
G, 1924 HANS RICHTER	599
Uluslararası İlerici Sanatçılar Birliği Kongresi	603
• Avangard Sanatçılar Almanya'da	603
• Konstrüktivist Enternasyonal	605
Birinci Uluslararası İlerici Sanatçılar Birliği Kongresi Konstrüktivistler Enternasyonal Fraksiyonu Deklarasyonu, 1922 THEO VAN DOESBURG, EL LISSITZKI ve HANS RICHTER	606
Konstrüktivistler ve Dadaistler Kongresi	609
• Dada Mikrobunu Weimar'a Bulaştırmak	609
• Dada Mikrobu Dada'yı Öldürüyor	612
ChRoNIEk - MECANO, 1922 ANONİM	612

Paris

Dada: Zürih-Paris Hattı	617
• Tzara-Breton Yakınlaşması	618
• <i>Littérature</i> Dergisi	619
• Dada ve <i>Littérature</i>	621

• Tzara Paris Sahnesinde	622
En Avant Dada: Bir Dadaizm Tarihi, 1920	623
RICHARD HUELSENBECK	
Dadaizm Anıları, Temmuz 1922	625
TRISTAN TZARA	
Dada'yı 'Fransızlaştırmak'	629
• Fransız Edebi Geleneği ve Dada	630
• Dada'nın Markalaşması	631
Dadaland, 1920	632
GEORGES RIBEMONT-DESSAIGNES	
Paris Dada'nın Atası: Alfred Jarry	635
• Alfred Jarry'nin Külliyatı	635
Dergiler	635
Romanlar	638
Tiyatro	639
Dostlar, Sefalet, Apsent ve Ölüm	641
• <i>Kral Übü</i>	645
Kral Übü (<i>Ubu Roi</i>)	646
Boynuzlu Übü (<i>Ubu Cocu</i>)	647
Zincire Vurulmuş Übü (<i>Ubu Enchaîné</i>)	647
<i>Kral Übü</i> - Kabare Voltaire	649
• Patafiziğin Esasları	652
Patafizik Evren	656
Fenomenolojinin Habercisi	658
Patafizik-Dada	659
• Süpererkek ve Makine-İnsan	660
Makine İnsandan Makine Sanata	661
Bisikletin Patafiziği	663
Zaman Makinesi	664
Patafizik-Tanım	
Patafizikçi Doktor Faustroll'un Davranış ve Görüşleri, 1911	665
ALFRED JARRY	
Tanrı'nın Yüzeyine Dair	
Patafizikçi Doktor Faustroll'un Davranış ve Görüşleri, 1911	667
ALFRED JARRY	

Zaman Yolculuğu Makinesinin Pratik Olarak Yapımı İçin Açıklama ve Yorumlar, 1911 ALFRED JARRY	669
İntihar Sanatı ve Dada	673
• İntihar Sanatçıları	673
Arthur Cravan	674
Jacques Rigaut	675
Julien Torma	675
Jacques Vaché	677
• İntihar Sanatı	678
Edebiyatta ve Felsefede İntiharın Uyanması	678
Marquis de Sade ve Şiddet	681
Romantik İntihar	682
Var Olmanın Saçmaliği, Ölüm, Sanat	684
Foucault	687
Savaş Mektupları, 1917 JACQUES VACHÉ	689
Öforizmalar, 1926 JULIEN TORMA	690
Dada'nın Paris Gösterileri	695
• Yedi Manifesto Gösterisi	695
• Kışkırtma Sanatı	698
Halk'a, Şubat 1920 GEORGES RIBEMONT-DESSAIGNES	702
Dada Hareketi Manifestosu, Şubat 1920 ANONİM	703
Dada Coğrafyası, Şubat 1920 ANDRÉ BRETON	703
Dada Gelişmesi, Şubat 1920 PAUL ÉLUARD	704
Dada Daktilosu, Şubat 1920 PHILIP SOUPAULT	705
Yapay Cehennemler, '1921 Dada Sezonu'nun Açılışı, Mayıs 1921 ANDRÉ BRETON	706
Dadaizm Anıları, Temmuz 1922 TRİSTAN TZARA	708

Dada Festivali	713
• Şiddet, Eğlence, Usanç	714
• Dada'nın Sayılı Günleri	716
Dadaizm Anıları, Temmuz 1922	
TRISTAN TZARA	718
Enginarlar, Mart 1920	
GEORGES RIBEMONT-DESSAIGNES	719
Dadacılardan Çatışma	723
• Uyuşmazlıklar	724
• Tzara'nın Seyahatleri ve İstanbul Ziyareti	726
• Picabia'nın Dada Muhalefeti	727
• Dada Dağılıma Yolunda	728
Bay Picabia Dadacılardan Ayrılıyor, 11 Mayıs 1921	
FRANCIS PICABIA	732
Yapay Cehennemler, '1921 Dada Sezonu'nun Açılışı, Mayıs 1921	
ANDRÉ BRETON	734
Dada Hakkında Konuşma, 1922	
TRISTAN TZARA	736
'Azametli Dada Sezonu'	743
• İlk ve Son Dada Gezisi	744
• Duvar Gazetesi	748
Yapay Cehennemler, '1921 Dada Sezonu'nun Açılışı, Mayıs 1921	
ANDRÉ BRETON	749
Bir Dada Davası	753
• Maurice Barrès	753
• Duruşma	754
• Dada Yargılarken Yargılanıyor	757
Yapay Cehennemler, '1921 Dada Sezonu'nun Açılışı, Mayıs 1921	
ANDRÉ BRETON	759
Resimde Dada Ruhu, 1932-1934	
GEORGES HUGNET	761
Dada – Fütürizm Kapışması	763
• Dada ve Fütürizm	763

• Dadacılar Fütüristlere Karşı	764
Dada Her Şeyi Altüst Eder, 12 Ocak 1921 TRISTAN TZARA ve DİĞERLERİ	767
Dada Salonu ve Dada'nın Sonu	771
• Dada Salonu – Enternasyonal Sergi	771
• Dada'nın İflası	774
Büfe, Mayıs 1921 GEORGES RIBEMONT-DESSAIGNES	777
Dada Macerası, 1923 GEORGE HUGNET	779
L'Esprit Moderne ve Paris Kongresi	781
• L'esprit moderne / L'esprit nouveau	782
• Paris Kongresi	784
Dada Nedir! Mart 1920 PAUL DERMÉE	787
Dada'nın Ardından, Mart 1922 ANDRÉ BRETON	788
Her Şeyi Yüzüstü Bırakın, Nisan 1922 ANDRÉ BRETON	791
'New York Dada' Meselesi	795
• Duchamp'ın İtirazı	796
• Münih-Zürih-Berlin Damarı	798
• Zürih-Paris-New York Damarı	799
• New York Dada	801
İcazet Mektubu, Nisan 1921 TRISTAN TZARA	806
Dada – Sürrealizm	811
• Sürrealizmin Şafağı	813
• Dada'ya Kumpas	816
Medyumlar İçeri, Kasım 1922 ANDRÉ BRETON	816
Kaynaklar	819
Dizin	841

SUNUŞ

•

Dada'nın Hakikati

ALİ ARTUN

Dada'nın Hakikati

20. yüzyıl başında sanat artık doğadan, nesneden ve onların temsil ettiği gerçeklikten özgürleşmişti. Cézanne doğayı geometrik formlara dönüştürmüştü; kübizm zamanı ve mekâni göreceleştirerek görünüşü parçalamış; Mallarmé ve sembolizm, sözcükleri, işaretleri anlamlarından sökerek strükturalizmin yolunu açmıştı. Maleviç ve süprematizm, formun sıfır noktasını keşfederek, soyutu 'kozmik' bir ütopya morfolojisine dönüştürmüştü; Kandinski gayri-nesnel sanatın felsefesini yazmış; Raymond Roussel'in "*langue trouvée*" edebiyatından etkilenen Marcel Duchamp sanat nesnesini de bir "*objet trouvé*" olarak tasavvur etmişti. Arkasından öteki ikon kırıcı darbeler geldi. Platon'dan ve Aristoteles'ten beri süregelen mimetik klasizm berhava olmuştu. Vasari'nin kurduğu Akademi ve biyografik tarih, Winckelman'ın kültürel/ulusal tarihi, Hegel'in teleolojik tarihi, Wölfflin ve Rieg'l'in formalist sanat tarihleri çökmüştü. Sanat, bütün önceki patronlarından, tanrlardan, prenslerden ve burjuvaziden kurtulmuştu. Lojikten ve etikten, bilimden ve dinden, doğruluk ve iyilikten özerkleşmişti. Bununla birlikte, sanat her ne ka-

dar nesnellikten arınsa da, sanat nesnesi durduğu yerde duruyordu. Avangardın sanat karşılığı ise, gene sanatın içinden gelen bir tepki gibi yorumlanıyor, sanata içkin olan diyalektiğin bir tezahürü olarak görülmüyordu. Bütün müdahaleler, sanatın kavramlaştırılmasına, bilgisine ilişkin epistemolojik müdahalelerdi; sanatın fenomenolojisine, hermenneutiğine ilişkin müdahalelerdi. Ontolojik darbeler değil. İşte Dada bu süreci nihayetine erdirdi. *Sanat nesnesini imha ederek onun yerine eylemi geçirdi*. Sanatın ne olduğunu değil, varlığını hedef aldı. Kant'ın tanımladığı anlamda, evrensel, rasyonel, müspet bir kategori olarak sanatı reddetti. Peki neydi Dada? Picabia'nın tanımladığı gibi, "Hiç, Hiç, Hiç" mi?¹ Yoksa Hausmann ve Baader'in söylediği gibi, "Bir sanat? Bir felsefe? Bir siyaset? Bir yangın sigortası? Ya da devlet dini?.. Yoksa hiçbir şey mi? Yani her şey?"² Paul Dermée, "Dada son birkaç yüzyıl boyunca üzerimizde biriken kalın pislik tabakasını sıyrır" diyordu.³ Tarihten sanat temizlenmişti.

Dada Felsefesi, Romantizm ve Nietzsche

Dada, 19. yüzyıl başında romantizmle başlayan sanatın özerkleşmesi sürecinin son noktasıdır. Dolayısıyla, Dada'nın köklerini her şeyden önce romantik düşünce oluşturur. Fikir babası Hugo Ball, Dada'nın, "romantik, dandyist ve şeytani 19. yüzyıl teorilerinin bir sentezi olduğunu" belirtir.⁴ *Zamanın Dışına Kaçış* adını verdiği günlüğünün Dada'ya ait olan bölümünün başlığı "Romantizm: Sözcük ve İmge"dir. Belki de hep bir romantik olarak kalacağını yazar.

Romantizm tarihçisi Isaiah Berlin'e göre, Aydınlanma'ya cephe alan romantizm, "bütün Batı geleneğinin temeline saldıran" bir devrimdir; "Batı bilincindeki en büyük dönüşümdür".⁵ Michael Löwy ise, romantizmin "modernliğin, ya-

ni modern kapitalist uygarlığın eleştirisi” olduğunu söyler. Modernlikten kasıt, “Sanayi Devrimi’nin doğurduğu, piyasa ekonomisinin hükmü sürdürdüğü modern uygarlıktr”.⁶

Dada'nın düşünsel temelinin diğer bileşeni Nietzsche felsefesidir. Nietzsche “Tanrı'nın ölümü”nü ilan ederken, Platon'dan ve Hristiyan ahlakından kaynaklandığını belirttiği Batı metafiziğinin, Batı felsefesinin iflasını vurgulamaktadır. Onun Batı uygarlığını yargılaması, romantizmi tamamlar.

Gerek romantik düşünürler, gerekse Nietzsche, Batı'nın bilgi ve hakikat rejiminin çöküşü karşısında yegâne kurtuluş olarak sanatı önerirler. Isaiah Berlin'e göre romantizm, “sanatın hayat üstünde bir çeşit tiranlık kurduğu ilk döneni oluşturur belki de”. Romantizmin kurucularından, *İnsanın Estetik Eğitimi*'nın yazarı Friedrich Schiller ise, “yalnızca güzelliğin insana toplumsal bir karakter kazandıracağı”nı belirtir. Çünkü insanda ve toplumda armoniyi besleyen yalnızca sanattır. “Bütün diğer alımlama şekilleri insanı böller [...] yalnız estetik alımlama onu bütünlüğe getirir.”⁷ Schiller, diğer alımlama şekillerinden kastettiği aklın ve ahlakın karşısına sanatı yerleştirirken, aynı zamanda sanat-ütopya birliğine kapı açmaktadır. Nietzsche için de, “hayat ancak ‘bir estetik fenomen’ olarak bir meşruiyet, anlam ve önem kazanabilir”.⁸ En hakiki metafizik, sanattır. Ona göre, Platon'dan beri metafiziği yönlendiren “hakikat istenci” olmuştur. Ama şimdi onun yerini “yaşam istenci” almalıdır. Bu da, “form verme”dir, sanattır, estetiktir. Sanat hakikatten daha değerlidir.⁹ Sonuçta sanat ve felsefe birdir. Zaten Nietzsche de bir “sanatçı-filozof”tur. Muhakkak ki, romantik filozofların ve Nietzsche'nin kastettiği anlamlıyla sanat, özerkleşme sonucunda kendini aşmış olan sanattır; başka deyişle, kendinden de özerkleşmiş olan sanattır.

Nietzsche düşüncesinde sanat, felsefe olduğu kadar siyasettir. “Tanrı'nın öldüğü”, “hakikat istenci”nin hiclik isten-

cine tırmadığı bir nihilizm çağında, hayat ve gelecek görüşü, sanatçı filozofların yaratacağı “büyük politika”nın işidir. İnsanları “mükemmel sürü hayvanlarına” dönüştüren modern politikanın değil.¹⁰ Sonuçta denebilir ki, politik sanat yoktur. Çünkü sanat politikadır; yegâne politikadır. Bu görüşler, estetik modernizmin kurucusu sayılan Baudelaire’ın özerklik stratejisile örtüşür. Özerklik düşüncesi, 19. yüzyıl sonunda Baudelaire’e ulaştığında, önceden olduğu gibi, estetiğin, etikten ve lojikten; başka deyişle, sanatın diğer iki bilgi bölgesi olan bilimden ve ahlaktan özgürleştiğini ifade etmekle kalmaz. Baudelaire’de bütün bilgi, bütün hayat, sanatın yıkıcı-yaratıcı egemenliği altına girer. Yani sanat, Nietzsche’nin öngördüğü gibi, bütün metafiziği ele geçirip parçalarken, kendi varlığına ilişkin, hakikatine ilişkin bütün bilgiyi de imha etmiştir: “hiç”lestirmiştir.

İşte Dada’nın “her şey”i ifade eden “hiçbir şey”i, romantik filozoflardan ve Nietzsche’den kaynaklanan bu yukarıda birikimin tercumesidir. Dada, bu bakımdan, sanata karşı; onu tanımlayan her türlü akla (metafiziğe, epistemolojiye) karşı; onları var eden sergi, müze, tarih, piyasa gibi kurumlara karşı; bunların arkasındaki toplumsal-siyasal rejimlere karşı; her şeye, hatta kendi kendine de karşı, topyekün bir başkaldırıdır. Bu yüzden, Dada’nın ne olduğuna cevap vermesi de mümkün değildir. “Dada zihnin diktatörlüğüdür [...] ya da zihnin ölümüdür.”¹¹

Dada’nın Münih ve Berlin’den gelen kurucuları Nietzsche felsefesiyle yetişmişlerdi. Bu kuruculardan Richard Huelsenbeck’İN dediğine göre, “hepsi Nietzsche’yi okumuşlardı [...] Ama, en yoğun okuyan”, henüz on yedi yaşındayken Nietzsche’yi keşfeden ve 1910’da Münih Üniversitesi’nde onun düşüncesi üzerine bir tez yazmaya girişen Hugo Ball’dı.¹² Hal Foster, *Yeni Kötü Günler* kitabının, Nietzsche ile Dada arasındaki bağlara değindiği “Mimetik” bölümün-

de, “Ball'a göre mimetik performansın ustادının Nietzsche” olduğunu belirtiyor.¹³ Çünkü Nietzsche, topluma kendi maraziyetini, yabancılışmasını taklit etme yolunu açmıştır. Adorno da modern sanatı yabancılışmanın mimesisi olarak görüyordu. İşte Kabare Voltaire'in temelinde bu mimetik kıskırtma stratejisi yatıyor: “Dadacilar, Avrupa'ya hükümdeden, çevrelerindeki çürümüş dili aldılar ve bu dili, bir anlamsızlık zehri olarak geri püskürttüler.” Ball, 1916 Haziran'ında Kabare Voltaire'i şöyle tanımlıyordu: “kültürün ve sanatın ideallerinden oluşan bir varyete”; Dada, “bütün büyük davaları kapsayan bir hiçlik farsı”ydı.¹⁴

Huelsenbeck de Dada'nın Nietzsche'nin keşfedilmesiyle doğduğunu belirtiyordu: “Dada gelip geçicidir. Ölümü kendi iradesiyle olur. Dada, Nietzsche'nin sözünü ettiği buluşlar alemini keşfetti. Kendisini dünya tarihinin parodisine, Tanrı'nın soytarısına dönüştürdü. Ama kendi kendisine saplanıp kalmadı. Dada'nın ölümü Dada'dan olmayacağı. Kahkahaşının geleceği var.”¹⁵

Huelsenbeck ve Johannes Baader, Dada'yı “Tanrı'nın ölümünü kavramak ve bildirmekle” yükümlü kılıyorlardı. Paris Dada'nın atası kabul edilen Alfred Jarry de Nietzsche'nin sözcüsü sayılır. Tanrı'nın soytarısı rolüne, Kral Übü'den daha layık kim vardır? Ve “patafizik”, Nietzsche'nin “Tanrı'nın ölümü” ile ilan ettiği Batı metafiziğinin sonu karşısında, Jarry'nin yarattığı bir saçmalık felsefesi değil miydi? Zürih'teki Kabare Voltaire'in ilk gösterisi Jarry'ye atıflarla doludur.

Dada'nın Siyaseti ve Alman Devrimi

Dada, tarihi altüst eden Birinci Dünya Savaşı esnasında, Rusya'da olduğu gibi Almanya'da da yükselen devrimci siyasetlerin içine doğdu. Daha 1913 yılında, Hugo Ball, Huelsenbeck'le birlikte Münih'te *Revolution* (Devrim) dergisini ya-

yinliyordu. Henüz adı konmamış olsa da, 1915'te Berlin'de ilk Dada suarelerini düzenlemeye başlamışlardı bile. Dramatik birer gösteriyi andıran bu suarelerde, hem manifestolarını ‘icra ediyorlar’ hem şiir okuyorlardı. Mayıs’taki Ekspresyonist Suare’de Ball ‘mantıksız nesirler’ okumaya, Huelsenbeck doğaçlama ‘zenci şarkları’ söylemeye başlamıştı. Bir yıl sonra Zürih’te açılacak olan, Dada’nın ilan edileceği Kabare Voltaire bu deneyimlerden doğdu. Dada’yı hazırlayan birikimde Ball’ın tiyatro sevdasının da rolü vardır. Ball, felsefenin yanı sıra Max Reinhardt’la tiyatro da okumuş, kabare tarzını ve sanatın kutsallığını alaya alan parodileri ondan öğrenmişti. Tiyatro hocalığı da yaptı; oyunlar yönetti, bunlarda rol aldı. Günlüğünde, “1910 ile 1914 arasında benim için her şey tiyatro etrafında dönüyordu” diye yazmıştı. “Bana göre tiyatro akla hayale gelmeyen özgürlük demekti.”¹⁶

Dada’nın temelindeki, felsefi, siyasi ve estetik birikim, deneyim, Zürih’in dağılmasıyla birlikte Alman kanadında daha da zenginleşti. Ama Paris kanadı için aynı şey söylenemez. Zürih’i terk ederken, Dada’nın yolları çatallanmış, Huelsenbeck Berlin’e dönüp 1918 devrimcilerine katılırken, Tzara Paris’e hicret edip Paris bohemyasına sığınmıştı. Geride, Zürih’tे kalan ve Tzara’nın Dünya Devrimi’ne yönelik kayıtsızlığına karşı çıkan, aralarında Hans Richter, Marcel Janco, Hans Arp ve Alberto Giacometti’nin de bulunduğu bir grup sanatçı ise Devrimci Sanatçilar Birliği’ni kurmuşlardır. Berlin’deki dadacılarla birlikte, savaşa ve militarizme karşı, Alman şovenizmine ve imparatorluğa karşı, burjuvaziye ve piyasaya karşı bir cephe oluşturuyorlardı. 1918 Alman Devrimi’nde, John Heartfield, Wieland Herzfelde ve George Grosz gibi dadacıların kuruluşundan beri üye oldukları Alman Komünist Partisi saflarında yer alıyorlar, Münih, Bremen gibi bazı merkezlerde kurulan devrimci sovyet hükümetlerinin çalışmalarına katılıyordular. 1920’deki Birinci Enternasyo-

nal Dada Fuarı'nda bir yandan “Sanata Karşı Ayaklanın” diye haykırıyorlar, diğer yandan ise Dada'nın “Devrimci proletaryanın yanında!” olduğunu ilan ediyorlardı.¹⁷ Huelsenbeck'e göre “Dada Alman Bolşevizmi”ydi.¹⁸

19. yüzyılın felsefi ve siyasi mirasına sahip çıkan dadacılardır, hayat üzerinde sanatın hüküm sürdüğü; dolayısıyla, yabancıylaşmanın, işbölmünün sona erdiği, zorunlu çalışmanın yerini yaratıcı oyunun aldığı Fourierist, Marksist, sosyalist ütopyalara inanırlar. Raoul Hausmann, içlerindeki “yeni dünyayı ortaya çıkarmak için, her şeyi yıkmak, parçalar etmek” amacıyla olduklarını yazar.¹⁹ Hannah Höch için “Dünya Devrimi”, “Dada Dünyası”dır. Bu nedenledir ki Dada, hep enternasyonalist bir ruha sahip olmuştur; bütün insanlığa seslenir. Sonuçta Dada, hiçbir zaman, Tzara'nın söyleminin uyandırdığı gibi, dogmatik, kör bir inkârcılık, bir agonizm, ya da nihilizm değildir. Foucault'dan alıntılayarak denebilir ki, onlar için politika “ne olduğumuzu keşfetmekten değil [...] onu stratejik olarak reddetmekten geçer”.²⁰

Sanat Eylemi

Dada'yı sanata karşı çıkan diğer avangard hareketlerden ayırt eden özelliği, sanatı eylem olarak kavramasıdır. Sanat tarihçisi Gavin Grindon, dadacılardır, “eylem sanatını güzel sanatlardan biri haline getirdiklerini” yazıyor.²¹ Aslında onlar, eninde sonunda bir nesnede ifade bulan sanatı tamamıyla ortadan kaldırarak, eylemi estetik bir olaya dönüştürüler. Berlinli dadacılardan Grosz ve Herzfelde'ye göre, “bugünün sanatçısı, [...] teknoloji ile sınıf savaşı propagandası arasında seçim yapmalıdır. Ya tüm dünyayı sömüren reklamcılar ordusuna yazılır, [...] ya da devrim fikrini ve partizanları savunan bir propagandacı olur.”²² Gerçekten de Berlin Da-

da'nın bütün etkinlikleri birer gösteriydi, siyasal eylemedi. Hatta Baader ve Hausmann Berlin'de bir Dada Cumhuriyeti bile kurmuşlardı. John Heartfield için fotomontaj esasen bir propaganda eylemiydi. Zaten fotomontajın 'üretim' süreci de başlı başına bir inşa eylemiydi. Bu anlamda, kabarelerin ve suarelerin dışında, dadacılardan şiirleri, şarkıları, manifestoları, ve muhtelif yapıntıları da öncelikle birer eylem olarak yaratılıyordu. Hugo Ball, Zürih'teki ilk suaredede, "Dada bir enternasyonal sözcük" demişti; "yalnızca bir sözcük ve eylem olarak sözcük".²³ Sanat, ancak eylem olarak icra edildiğinde hayatı ele geçirir. Bunun da en uç hali ölümdür; Arthur Cravan, Jacques Vaché, Julien Torma, Jacques Rigaut gibi dadacılardan bütün hayatlarını içeren intihar sanatıdır.

Dada'nın sanat nesnesine karşı olması, her şeyi sonunda piyasaya mahkûm eden sanatın kaderine de son verir. Sanatın bir ürün üretmeden, bir eylem olarak icra edilmesi, piyasayı dolaşma sokacağı bir maldan mahrum bırakır. Hem de sanatçının yaratıcılığının işgücü piyasasına düşmesine engel olur. Bu hadise son derecede kritiktir; çünkü evvel ezel sanatla para arasında süren birbirlerine egemen olma mücadeleinden sanatın zaferle çıktığını simgeler. Bu zafer, sanatçıların harika buluşlarla hâlâ sürdürdükleri piyasaya karşı direniş eylemlerini başlı başına bir sanat haline getirir.

Finansallaşmanın hayatı da, sanatı da kuşattığı zamanımızdaki en spekülatif metanın sanat eseri olduğu kabul edilir. Ball'ın yüz yıl önceki sözleri bunun kehaneti sayılır: "Sanat eseri ticareti, kendi kendisi için bir borsa işi haline geldi; alıcısının artık neredeyse hiç dahli olmadığı değerler, basılmış kâğıt ve boyanmış tuval ticareti".²⁴ Ball'ın gözünde metafaza, sanatın dışındaki diğer alanları da kuşatmıştır: "Bugünlerde vatandaş da bir meta. Şair, filozof ve aziz de meta haline geliyor."²⁵ Onun bu yargısı, Marx'ın *Komünist Manifesto*'daki (1848) ünlü cümlesini hatırlatıyor: "Burjuva-

zi, şimdiye kadar saygı gören ve kutsal sayılan bütün mesleklerin başındaki haleyi söküp atmıştır [...] rahibi, şairi, bilim adamını kendi ücretli işçilerine çevirmiştir.” Ne var ki, “özgürleştirilmiş sanat anlayışını canlandırmak için [dadacılار], sanatı alçaltan piyasasını en boğucu gazlara gark edecekтир”.²⁶

‘Düzene Dönüş’ ve Makine Estetiği

Birinci Dünya Savaşı’nı izleyen yıllarda, Avrupa sanatında giderek şiddetlenen bir muhafazakârlaşma yaşanmaya başlamıştır. Bu muhafazakârlığın amacı ‘düzene dönüş’tür; *rappel à l’ordre*, veya *retour à l’ordre*. ‘Düzene dönüş’ ile kastedilen, 19. yüzyılda, sanatın tarihine meydan okuyan sorularların önünün kesilerek, geleneğin, klasizmin, realizmin; en nihayetinde antik Yunan estetiğinin, dolayısıyla geometrinin restore edilmesidir. Buna koşut olarak, Kant’la ve romantik filozoflarla başlayarak yükselen özerklik mücadeleinin terk edilerek, çağda damgasını vuran endüstrinin, makinelerin, mühendisliğin sanat üzerindeki egemenliğinin tanınmasıdır. Başta muhafazakâr bir estetik rejim gibi yorumlanan ‘düzene dönüş’, İkinci Savaş'a doğru giderek otoriterleşen iktidarların milliyetçi, vatansever, romantizm düşmanı kültür politikalıyla birleşerek hegemonik bir ideolojiye dönüşmüştür. Bu ideolojiye direnebilen yegâne hareket Dada olmuştur. Dadacılarsız Büyük Savaş'ta yaşanan katliamdan makineleri de sorumlu tutuyorlardı. Ball, 1915'te günlüğüne savaşın vahim bir hataya dayandığını yazıyordu: “İnsanı makine yerine koymak yanılısına düşüldü. İnsanlar değil, makineler yok edilmeli”. Ona göre “makine, düzenli çalışan ve hayatı taklit eden ölümdür”.²⁷ Bu yüzden dadacılarsız, “makineler tarafından ahlaksızca istismar edilmemek için savaşacaklardır”.²⁸